

Sygn. akt II K 451/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogdan Wałachowski

Protokolant – st.sekr.sąd. Aneta Dybikowska

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2019 roku sprawy

A. G.

s. C. i H. z d. L.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 sierpnia 2019 roku, ok. godz. 22.35 w miejscowości S. gm. W.

znajdując się w stanie nietrzeźwości (o zawartości 1,45 mg/l i 1,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki H. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

1. Oskarżonego **A. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30 złotych.
2. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.
3. Na podstawie art. 43 a§ 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 złotych.
4. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 150 złotych tytułem opłaty oraz pozostałe koszty sądowe w kwocie 70 złotych.

II K 451/19

UZASADNIENIE

A. G. (lat 45) jest mieszkańcem miejscowości S. gm. W..

W dniu 13.08.2019r. oskarżony w ciągu dnia spożywał alkohol. Późnym wieczorem A. G. postanowił, kierując samochodem H. (...) o nr rej. (...) udać się po żonę. W tym celu oskarżony wyjechał wymienionym samochodem z posesji na drogę publiczną i po przejechaniu kilkunastu metrów skręcił w drogę w kierunku miejscowości K.. Za oskarżonym w tym czasie samochodem osobowym podróżowała I. S. – funkcjonariusz KPP w G. oraz posterunkowi

M. C. i posterunkowa N. B., będący wówczas na adaptacji zawodowej w KPP w G.. Wymienieni znajdowali się wówczas poza służbą. Ponieważ zauważyli dziwne zachowanie oskarżonego, który jechał tzw. „wężykiem”, co wskazywało, że kierowca pojazdu H. (...) może znajdować się w stanie nietrzeźwym, I. S. zajęła drogę oskarżonemu zmuszając go do zatrzymania się, po czym odebrała mu kluczyki do samochodu. Wkrótce na miejsce zdarzenia przybył patrol funkcjonariuszy Policji w osobach st. post. M. B. i st. post. M. S.. A. G. poddany został wstępnym badaniom stosownym urządzeniem na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości. Niecałą godzinę później takim samym badaniem wymieniony został poddany w budynku KPP w G.. Wówczas potwierdziło się, że znajduje się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,45 mg/l o godz. 23.52 i 1,33 mg/l o godz. 00.12.

Ustalenia faktyczne oparto na protokołach badania stanu trzeźwości (k. 2-3v), zeznaniach I. S. (k. 12v), wyjaśnieniach oskarżonego A. G. (k. 17).

Okoliczności popełnienia przez oskarżonego A. G. zarzucanego mu czynu zdaniem sądu są bezsporne. Oskarżony od samego początku postępowania przygotowawczego przyznał się do jego popełnienia. W trakcie przesłuchania A. G. podał, że w dniu kiedy kierował samochodem pił alkohol i nie planował nigdzie jechać, ale zadzwoniła do niego żona, żeby po nią przyjechał i oskarżony zaryzykował jazdę wiedząc, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Wyjaśnienia te nie budzą żadnych wątpliwości i zostały przez Sąd podzielone, ponieważ pozostają w zgodzie z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań przesłuchanego świadka, a także w protokołach badania stanu trzeźwości oskarżonego. Te ostatnie dowody na żadnym etapie postępowania nie były kwestionowane przez oskarżonego i Sąd również w pełni je podzielił. W tym stanie rzeczy przyjąć należy pewnie, że okoliczności popełnienia przez A. G. zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości, a jego zachowanie polegające na kierowaniu w dniu 13 sierpnia 2019 roku w miejscowości S. gm. W. samochodu osobowego w stanie nietrzeźwości wyczerpało dyspozycje art. 178a§1 kk.

Wątpliwości nie budzi także wina oskarżonego. Jest on osobą stosunkowo młodą, sprawną fizycznie i intelektualnie, w przeszłości nie leczony odwykowo ani psychiatrycznie. Miał świadomość, że jego zachowanie jest bezprawne, a jego motywacja wolna była od jakichkolwiek zewnętrznych nacisków, o których mowa w ustawie, a które wyłączają przypisanie mu winy. Można zatem było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem.

Wymierzając oskarżonemu A. G. karę w zakresie przypisanego mu czynu sąd miał na uwadze wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Wskazują na to czas, miejsce i sposób popełnienia czynu. Podkreślić należy umyślny charakter przestępczego zachowania oskarżonego, powszechną w społeczeństwie naganność tego typów zachowań, wreszcie znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego.

Zdaniem Sądu zatem na znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wpływa stopień stężenia alkoholu.

Analiza elementów podmiotowych pozwoliła zdaniem Sądu na przedstawienie osoby oskarżonego w umiarkowanie korzystnym świetle. Wymieniony ma 45 lat. Jest żonaty, posiada sześcioro dzieci, prowadzi ustabilizowany tryb życia, w przeszłości nie był karany (k. 19).

W toku postępowania przygotowawczego A. G. wyraził zgodę na dobrowolne poddanie się w trybie art. 335 kpk m.in. karze grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 30 zł.

Wymierzona oskarżonemu kara grzywny w tej wysokości w ocenie Sądu uwzględnia w szczególności motywację oskarżonego, rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na min obowiązku, jego właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa. Orzeczona kara nie jest nazbyt dolegliwa, nie przekracza stopnia winy oskarżonego, w ocenie Sądu uwzględnia też stopień społecznej szkodliwości czynu.

Na podstawie art. 42§2 kk orzeczono wobec oskarżonego obligatoryjnie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Wskazać należy, że w postępowaniu przygotowawczym uzgodniony między Prokuratorem, a oskarżonym został zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym

na okres trzech lat (k. 21), zaś wniosek Prokuratora o skazanie w trybie art. 335§2 kpk przewidywał w tym zakresie wymierzenie środka w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat. Sąd w tym zakresie orzekł zgodnie z porozumieniem zawartym przez Prokuratora z oskarżonym, bowiem zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przepisy art. 335§2 i art. 343 kpk nie przewidują możliwości skazania oskarżonego na warunkach innych niż te, które zostały uzgodnione w postępowaniu przygotowawczym albo na posiedzeniu Sądu (por. wyroki SN II K 258/07, IV KK 485/16, III KK 111/18; Legalis/el.)

W oparciu o przepis art. 43a §2 kk orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości minimalnej 5 000 złotych.

O opłacie i kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 3 ust.1 ustawy o opłatach sprawach karnych z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych i art. 627 kpk.